

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N BODINE ST PHILADELPHIA, PA 19123

BULETIN DOMINICAL

Vol. 13 Nr. 25 * Duminică, 14 iunie 2020 * Redactor: Pr. Nicolai Buga

Duminica întâi după Rusalii

Sfânta Evanghelie Matei 10: 32 - 38; 19: 27-30

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.

Și cel ce nu-și ia crucea și nu-mi urmează mie, nu este vrednic de Mine. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi, oare, ce va fi? Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi, cei ce Mi-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țărini, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică. Și mulți dintâi vor fi pe urmă și din cei de pe urmă vor fi întâi.

Apostolul Evrei 11: 33 - 12: 2

Fraților, proorocii, prin credință, au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțitul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă; unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Iar alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era

vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, mărturisindu-și fiind prin credință, n-au primit făgăduința, pentru că Dumnezeu rânduse pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea. De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturie, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea. Cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.

Sinaxar. Duminică 14 iunie - Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților): Sfântul Proroc Elisei; Sfântul Ierarh Metodie Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului; **Luni 15 iunie:** începutul Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N Bodine Street
PHILADELPHIA, PA 19123

Tel./Fax: 215-922-7060
www.holytrinityphiladelphia.org

Pr. Icon. Stavr. Nicolai BUGA,
Paroh
fr.n.buga@gmail.com

Pr. Timotei AVRAM,
Preot slujitor
fr.timavram@gmail.com

ÎN ACEST NUMĂR

Evangelia & Apostolul	1
P.F. Patriarh Daniel: Sfinții, rodire ale lucrării Sfântului Duh în lume și a îngerilor	3-4
Părintele Ioan Coman: Cuvânt la Duminica Tuturor Sfinților	4-5
Programul bisericii în perioada 14 - 29 iunie 2020	5

Sfinții, roduri ale lucrării Duhului Sfânt în lume

Duminica Tuturor Sfinților urmează în calendar imediat după *Duminica Pogorării Sfântului Duh*, care arată finalitatea Învierii și Înălțării la cer a Mântuitorului Hristos. Sfântul Ioan Gură de Aur spune că prin Pogorârea Duhului Sfânt se împlinește sau se finalizează iconomia Fiului, adică planul de mântuire al lui Dumnezeu Tatăl, realizat în Fiul Său, pentru că prin lucrarea Duhului Sfânt în Botez oamenii care cred în Hristos primesc înfierea după har.

Biserica Ortodoxă prăznuiește *Duminica Tuturor Sfinților* în prima Duminică după *Duminica Pogorării Sfântului Duh* pentru a arăta că rostul venirii Sfântului Duh în lume este sfințirea oamenilor. Dacă nu am serba *Duminica Tuturor Sfinților* imediat după *Duminica Pogorării Duhului Sfânt*, nu am înțelege deplin nici lucrarea Duhului Sfânt în lume și nici rostul Bisericii lui Hristos, și anume sfințirea oamenilor.

Deci, această Duminică a Tuturor Sfinților ne arată că Duhul Sfânt vine în lume pentru a constitui duhovnicește Biserica instituită de Hristos ca unire a oamenilor cu Preasfânta Treime și pentru a realiza sfințirea oamenilor prin Sfintele Taine ale Bisericii. Duhul Sfânt face din oamenii credincioși sfinți. De aceea, se spune în prochimenu Apostolului de astăzi: *‘Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi’* (Psalmul 67, 36). Duhul Sfânt îl ajută pe om să crească duhovnicește astfel încât chipul lui Dumnezeu din om să devină asemănare cu Dumnezeu, prin împărtășire de sfințenia lui Dumnezeu. Prin harul Duhului Sfânt, omul se apropie mereu de Dumnezeu Tatăl și are conștiința harică de fiu duhovnicesc al Său, prin credința lui în Iisus Hristos Fiul veșnic al lui Dumnezeu. Așadar, Pogorârea Duhului Sfânt în lumea căzută în păcat are ca scop ridicarea oamenilor la viața de sfințenie, pentru a fi asemenea Fiului lui Dumnezeu Care S-a făcut Om, ca oamenii să devină fii ai lui Dumnezeu după har.

Duminica Tuturor Sfinților ne mai arată că unitatea Bisericii se vede cu prioritate în comuniunea sfinților.

Biserica este una, sfântă, sobornicească și apostolească. Unitatea Bisericii este profund legată de sfințenia ei, deoarece și în Dumnezeu unitatea și sfințenia sunt nedespărțite. Totuși Dumnezeu Cel Sfânt este Unul nu pentru că ar fi o singurătate eternă, ci este Unul pentru că este o comuniune indestructibilă de viață și iubire veșnică între trei Persoane distincte și nedespărțite:

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Iar slava Sfintei Treimi este frumusețea comuniunii Sale interioare desăvârșite și a iubirii Sale milostive, smerite și dătătoare de bucurie veșnică pentru întreaga lume. Sfințenia lui Dumnezeu este iubirea Sa desăvârșită, iar Dumnezeu împărtășește sfințenia Sa oamenilor pe măsura credinței lor curate și a iubirii lor smerite.

Iată de ce Ortodoxia a rânduit ca această Duminică a Tuturor Sfinților să fie duminică în care se arată rodul lucrării Duhului Sfânt în Biserică. Această duminică ne arată taina unității Bisericii trăită în sfințenie. Unitatea și Sfințenia nu se realizează niciodată prin izolare egoistă, prin orgoliu și prin autosuficiență. Chiar și părinții din pustie, care erau cei mai îndepărtați oameni de orașe sau sate, aveau conștiința comuniunii lor cu Sfânta Biserică. De aceea, chiar și aceia dintre ei care au ajuns la o sfințenie deosebită și au văzut, încă din lumea aceasta, lumina sau slava Împărăției cerurilor, totuși, înainte de moarte, au cerut să se împărtășească euharistic, pentru a arăta astfel că ei fac parte din Sfânta Biserică a lui Hristos, din Trupul Său tainic. Așadar, pentru a sublinia legătura dintre sfințenie și unitate sau comuniune, Biserica a voit să arate că, deși în fiecare zi pomenim unul sau mai mulți sfinți, totuși, acești sfinți nu se află în izolare, ci în comuniune și în conlucrare. De aceea, Biserica a rânduit această Duminică a Tuturor Sfinților, care este, de fapt, Duminica dedicată comuniunii sfinților care în ceruri împreună laudă pe Dumnezeu. În acest sens, Dumnezeu este minunat în diversitatea și unitatea sfinților uniți între ei prin același har și aceeași credință, deși sunt diferiți ca vârstă, ca timp și loc în care au trăit, ca neam, ca gen, ca rang în societate: de la împărați până la simpli țărani și de la oameni vestiți până la simpli anonimi. Toate cetele de

sfinți, în diversitatea și frumusețea comuniunii lor cu Preasfânta Treime, au în fruntea lor pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria, întrucât ea a născut ca om pe Cel Unul Sfânt, pe Iisus Hristos.

Un alt motiv pentru care Biserica a fixat această sărbătoare numită *Duminica Tuturor Sfinților* este acela al legăturii dintre sfinții cunoscuți și cei necunoscuți. Biserica a înscris mulți sfinți în sinaxarul și în calendarul ei. Totuși, mai există o mulțime de sfinți necunoscuți, care nu sunt încă în mod oficial canonizați sau recunoscuți ca sfinți ai Bisericii, dar sunt cunoscuți de Dumnezeu. În acest sens, reținem dialogul profetului Ilie cu Dumnezeu, când acesta zice către Dumnezeu: *‘Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot, căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărâmat jertfelnicele Tale și pe proorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar (ei) caută să ia și sufletul meu’* (3 Regi 19, 10). Însă Dumnezeu îi răspunde: *‘Mi-am oprit dintre israeliți șapte mii de bărbați; genunchii tuturor acestora nu s-au plecat înaintea lui Baal și buzele tuturor acestora nu l-au sărutat’* (3 Regi 19, 18). Deci, totdeauna există mai mulți sfinți decât cei cunoscuți de oameni, însă Dumnezeu va arăta slava acestor sfinți când dorește El, în timpul istoriei sau la a doua venire a lui Hristos, la înnoirea lumii, despre care vorbește Evanghelia de astăzi. Atunci, desigur, se vor arăta toți sfinții, cunoscuți și necunoscuți de oameni. De aceea, Duminica Tuturor Sfinților are și un caracter profetic, de anticipare sau prevestire a comuniunii sfinților din Împărăția lui Dumnezeu, de pregustare a frumuseții și bucuriei comuniunii tuturor sfinților, cunoscuți și necunoscuți de oameni în timpul istoriei.

În Evanghelia Duminicii Tuturor Sfinților, Mântuitorul Iisus Hristos spune că *‘oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țarine pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică’* (Matei 19, 29). La ce se referă acest înmulțit va lua, în raport cu ceea ce au lăsat oamenii pentru a urma lui Hristos? Se referă la bucuria și pacea vieții veșnice primite în arvună încă din lumea aceasta, ca iertare a păcatelor, ca binecuvântare și sfințire a vieții, la care se adaugă apoi plinătatea vieții veșnice. Iar viața veșnică înseamnă viața trăită în comuniune cu Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și cu toți sfinții lui Dumnezeu, înseamnă viața trăită în Împărăția iubirii sfinte și nesfârșite a Preasfintei Treimi.

O mulțime de oameni în decursul istoriei Bisericii au lăsat averi și familie și s-au retras în pustie. Aceștia au trăit hrănindu-se adesea doar cu rădăcini sau poame sălbatice, răbdând frigul sau arșița soarelui. Și, totuși, ei erau bucuroși, pașnici și fericiți. Deși fugeau de lume, lumea din orașe venea să-i

caute în pustie, în păduri sau în peșterile munților. De ce? Pentru că, prin multă rugăciune și multe nevointe, au dobândit pacea și bucuria Duhului Sfânt sau prezența tainică a lui Hristos în ei prin harul Duhului Sfânt. Acesta este înțelesul adânc al cuvintelor înmulțit va lua. Cine urmează lui Hristos, cine crede în El și Îl iubește prin rugăciune și fapte bune, acela înmulțit va lua; adică a renunțat la ceva trecător și primește pe Cineva netrecător, dobândește prezența netrecătoare a lui Hristos Cel veșnic în viața lui. De aceea, apostolii, martirii, cuvioșii și toți sfinții de odinioară, precum și credincioși smeriți, rugători și

mărturisitori ai credinței de astăzi, care iubesc pe Hristos, simt bucuria prezenței lui Hristos în viața lor. Această prezență a lui Hristos în oamenii credincioși este cea mai mare bogăție sau comoară adunată în suflete, ca lumină a credinței, lumină a iubirii față de Dumnezeu și față de semenii, lumină a faptelor bune. Această comoară rămâne în sufletul omului și este dusă în Împărăția lui Dumnezeu. Înmulțit va lua înseamnă multa răsplătă pe care o dăruiește Dumnezeu celor care Îl iubesc pe El, este harul Duhului Sfânt prezent în oameni și darurile multe ca rodire ale harului în viața lor. Mântuitorul Iisus Hristos mai spune că, pe lângă multa Lui iubire împărtășită lor, ucenicii Lui vor primi și viața veșnică sau viața fără de moarte, adică învierea, nemurirea și bucuria veșnică din Împărăția lui Dumnezeu.

Multe binecuvântări dăruiește Dumnezeu celor ce cred în El și împlinesc voia Lui în viața lor. Prin urmare, întrucât Dumnezeu ne iubește, cu o iubire infinită și veșnică, să răspundem permanent iubirii Lui prin rugăciune și prin fapte bune, spre slava Preasfintei Treimi și spre a noastră mântuire! Amin.

**P.F. Daniel ,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române**

Cuvânt la Duminica Tuturor Sfinților

Iubiți credincioși,

Marele praznic al Pogorârii Sfântului Duh, praznicul întemeierii Bisericii, a adus și aduce bucuria și bogățiile revărsării luminii sfințitoare peste Apostoli și peste toți aceia cărora vor duce mesajul și fapta Evangheliei. Sfântul Duh a sfințit pe Fecioara Maria, pe ucenicii Domnului și pe urmașii acestora. El a aruncat sămânța sfințeniei în sufletele oamenilor și ridică din ei cununi de flori pe pieptul și grumazul Bisericii.

Sfinții au fost și sunt eroi ai Duhului Sfânt în viața pământească pe care o înfrumusețază și o întăresc luptând contra răului de tot felul. Ei sunt vitejii Bisericii, pe care o slujesc, o împodobesc și o înalță prin gânduri, cuvinte și fapte de credință, de dreptate, de bunătate, de dragoste, de curățenie, de răbdare, de smerenie, de veghe și luptă continuă pentru desăvârșire.

Ei mărturisesc neîntrerupt și pretutindeni pe Dumnezeu, în toate situațiile, cu toată căldura unei râvne mereu aprinse și biruind toate piedicile. Ei „prin credință au biruit”, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțitul săbiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în război, au întors taberele vrăjmașilor lor în fugă” (Evrei 11, 33-34). „Alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțul și închisoarea, au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și de capră...” (Evrei 11, 36-37).

Oameni ca și noi, uneori apăsați de păcate, dar hotărâți să redevină fii ai lui Dumnezeu și adevărați frați ai oamenilor, sfinții au biruit, sau sunt pe cale să biruiască răul au aruncat de pe ei hainele de piele și au început să îmbrace hainele Duhului, îmbunătățindu-se și înfrumusețându-se cu podoabe duhovnicești. Chipului celui stricat și urât de păcat ei îi redau frumusețea cea de la început, aceea a chipului lui Dumnezeu, ostentându-se să împlinescă porunca Mântuitorului: „Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este” (Matei 5, 48). Sfântul dorește să realizeze în el chipul lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

Varietatea vieții sufletești a oamenilor, a vieții istorice a lumii și a darurilor Sfântului Duh a făcut și face ca sfinții să nu fie toți de același fel și pe aceeași treaptă: unii au fost patriarhi, alții prooroci, alții apostoli, alții mucenici, alții Părinți ai Bisericii sau simpli credincioși, alții miniștri sau servitori, alții liberi sau robi, alții nevoitori în lume sau în pustiu, alții împărați și alții

soldăți, alții învățați și alții neînvățați, alții tineri și alții în vârstă, unii bărbați și altele femei, în diferite veacuri și pe întreaga suprafață a pământului. Aceasta răspunde cuvintelor Mântuitorului: „În casa Tatălui Meu multe lăcașuri sunt”.

Sfinții, aceste flori și roade ale Bisericii luptătoare și triumfătoare, au fost și sunt folositori oamenilor și în viața aceasta și dincolo. În viața aceasta, ei au ajutat și ajută pe cei nevoiași și pe cei nenorociți cu mijloacele lor materiale sau cu munca lor, cu sfatul, cu îndemnul, cu fapta cea bună, cu pilda lor de fiecare clipă, mergând uneori până la a-și da viața pentru frații lor, asemenea lui Hristos, Marele Mucenic. Sfințenia lanțului mucenicilor și a sfinților înconjură lumea și o apără de otrava răului.

Iubiți credincioși,

Sfinții au fost și sunt prețuiți de oameni prin cinstirea care li se aduce și prin bisericile și mărețele catedrale ce s-au ridicat și se ridică în amintirea lor. Unii dintre ei au lăsat opere nepieritoare de teologie, de filosofie, de desăvârșire duhovnicească, de liturgică, de oratorie, de știință, de artă literară, de educație. Alții au creat școli, spitale, așezăminte de asistență socială și au luptat împotriva robiei, a exploatării, a urii și a războiului, încercând să facă din cetatea pământească o cetate cerească. Mulți dintre ei au luat parte la sinoade ecumenice și locale, contribuind prin credința și ascuțirea minții lor la lămurirea și formularea adevărilor de învățătură ortodoxă. Unii dintre ei și cei mai fericiți, au văzut față către față pe Domnul nostru Iisus Hristos și au fost cu El în timpul petrecerii Sale pământești, ca Sfântul Ioan Botezătorul și Sfinții Apostoli.

Alții au pus temelia unei lumi și ere noi, ca Sfinții Iustinian și Ciprian, Irineu și Atanasie, Capadocienii și Ilarion, Ioan Gură de Aur și Grigorie de Nissa, Maxim Mărturisitorul și Ioan Damaschin, adevărații Samsoni ai credinței. Alții au dat tărie de stâncă Bisericii prin mărturiile lor în împrejurări grele sau importante, ca sfinții Antonie, Nicolae, Spiridon ș.a. Acest „nor de mărturii” (Evrei 12, 1) ne ocrotește acum și dincolo, în viața cealaltă, unde sfinții alcătuiesc Biserica triumfătoare. Prin îmbunătățirea și apropierea lor de Dumnezeu, ei au puterea de a duce rugăciunile noastre în fața lui Dumnezeu și de a stăruie pe lângă El spre a fi împlinite. Minunile care se fac uneori la mormintele sau cu moaștele lor, precum și descrierea vieții și gândirii lor formează un izvor de înțărmar și de înalte bucurii duhovnicești.

Puterea Sfântului Duh face și astăzi sfinți prin revărsarea continuă a darurilor Sale în sufletele

credincioșilor care cercetează Biserica. Darurile Sfântului Duh nu se împuținează și nu încetează niciodată, fiindcă niciodată nu va înceta setea sufletului creștin după sfințenie și după Dumnezeu. Sfințenia înseamnă astăzi, ca și altădată, lupta stăruitoare împotriva nedreptății, a minciunii, a întinării vieții personale și a vieții de familie, a urii, a robiei, a trufiei, a lăcomiei, a bolii, a ignoranței, a lenei, a intrigii, a neînțelegerii, a războiului, într-un cuvânt, lupta contra tuturor rezelor care macină viața oamenilor. Și cum viața oamenilor, astăzi, nu numai că nu se menține, dar și sporește cantitativ, deși are încă destule umbre, este firesc să tragem concluzia că Dumnezeu voiește acest lucru pentru sfinții Săi, care se nevoiesc între noi pentru munca noastră și pentru a noastră mântuire.

Se poate pune întrebarea: "Unde și care sunt acei sfinți, căci noi nu-i vedem?" Dacă și-ar face o autoprezentare sau ne-ar lăsa atrași de publicitate, sfinții n-ar mai fi sfinți, fiindcă însușirile principale ale unui sfânt sunt: smerenia sau discreția, desăvârșirea, munca mistuitoare și rugăciunea unită cu jertfa pentru alții. Un adevărat sfânt este în continuă mistuire a puterilor sufletești și trupesti, este o făclie mereu arzândă și mereu temându-se că n-are timp să isprăvească totul. Fiind întruparea dragostei și a jertfei pentru toți, sfântul „rabdă îndelung, este plin de bunătate, nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește, nu se poartă cu necuviință”, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu pune la socoteală răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr, toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă” (I Corinteni 13, 4-7). Unde și când întâlnim un asemenea om, să știți că avem în fața noastră un sfânt.

Biserica Ortodoxă Română a dat și dă sfinți încă din perioada strămoșilor, din epoca daco-romană, prin acei martiri la Dunărea de Jos din vremea lui Dioclețian, apoi prin vestiți scriitori patristici ca Ioan Casian și Dionisie cel Mic din Dobrogea, mai pe urmă, în Evul Mediu, și aproape de noi acea ceată în frunte cu Ion Valahul, Calinic de la Cernica, Iorest și Sava Brancovici, Oprea Miclăuș, Sofronie de la Cioara ș.a., canonizați în anul 1955, sub arhipăstoria Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian și pe care poporul dreptcredincios român îi cinstește de secole, Seria sfinților români nu se încheie aici, căci poporul nostru născut creștin are sfințenia în însăși ființa lui pe care nici o vitregie n-a sfârșit-o. El păstrează și sporește această sfințenie în Biserica noastră care-l învață să muncea-scă, să lupte pentru dreptate și adevăr și să se poarte „blând și smerit cu inima”.

Să rugăm pe toți sfinții să ne ajute spre a le urma pilda și a ne îndruma sub omoforul dragostei lor; să facem și să răspândim tot binele în lumea cea nouă care se ridică și care caută cu ardoare adevărul, dreptatea, pacea și bunătatea. Amin!

Pr. Prof. Ioan Coman

(Glasul Bisericii, 1998, nr. 5-8, pag. 19-21)

PROGRAMUL BISERICII în perioada 14 - 29 iunie 2020

Duminică 14 iunie (Duminică întâi după Rusalii, a tuturor sfinților - lăsată de sec pentru Postul Sf. Ap. Petru și Pavel):

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Luni 15 iunie:

Începutul Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Sâmbătă 20 iunie
(Dezlegare la pește)

Duminică 21 iunie

(Duminică a 2-a după Rusalii, a sfinților români — dezlegare la pește):

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Luni 22 iunie

(Dezlegare la pește)

Miercuri 24 iunie Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

(Sânzienele) - dezlegare la pește:

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Sâmbătă 27 iunie
(Dezlegare la pește)

Duminică 28 iunie

(Duminică a 3-a după Rusalii — dezlegare la pește):

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Luni 29 iunie -

Sfinții Apostoli Petru și Pavel:

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

